

самогласно, никакъ неможатъ да издаадатъ
глазъ и раздѣлываются на четыри, на твѣрды, мѣ-
ки, плавны, и измѣнны. № 1861

Твéрды са дéсатъ: к. п. с. т. ф. х. ц. ч.
ш. и. ф. и тáко са назыбáватъ, злiшо съ твéрдъ
глáсъ са произношáватъ: н. п. кáкъ посаѣ, стóлъ,
тóй флóта, хráбръ, царъ, чéсть, шáренъ, и. ф. омъ.

Мáки са пáтъ: б. г. д. ж. з. и наричат-
са тáко, защо съ мáкъ глáсъ са произношá-
ватъ н. п. бóгъ, гóсть, дхнабъ, жéнъ, звéздъ.

Плáбны са: б. л. м. н. р. и назыкаются тáко, защò когáто са произношаются паáба юзыкатъ: н. п. юнò, людка, иногó, нашz, родz.

Отъ вышеречённыхъ въкы, послѣдны те.
г. ж. к. х. ч. ц. и. ш. называются именами.
Понеже г, имена на ~~и~~^именахъ: Дрѹгъ,
дрѹже, врѓагъ, врѓаже, вогъ, воже, рогъ, роже,
или на з. воже, возѣ. к, на ч: мѹченикъ мѹче-
ниче. х на ш: дѹхъ дѹше, ц на ч: творецъ,
творче. ш на с: дѹшлъ дѹсѣ, и прбла.

Славенноволгárской мýзыкѣ употреблáба и
дѣлъ приправногла́сни зиáцы (з и ь) отъ кой
то єдина произношáба тéнокъ гла́съ, а дрѹгíй
девéлъ, и разлíчества́батъ речи ти: както, перстъ
и перстъ, мéдъ и мéдъ, плéтъ и плéть, юдъ
и юдъ, цéлъ и цéль, отнюдъ и отнюдъ, частъ
и частъ, чéтвéртъ и чéтвéрь, червлéнъ, и чер-
влéнь, юръ и юръ, и прочáа.